

Tuba Aktař Deli

TOMRİS

öykü

BİLGİ YAYINEVİ

İÇİNDEKİLER

Bütmez Çorbası Kaç Kaşık?	7
Tabletim Aldı Başını Gitti	16
Geceleri Evde Neler Oluyor?.....	24
Hastalığın Faydaları.....	33
Benden Uzak Olsun On Binler	40

Bütmez Çorbası Kaç Kaşık?

Tomris'sen hayat zor...

Sezer olmak, Defne olmak nasıl bilmem ama Tomris olmak zor.

Neden mi?

Annem çorba denen sulu yiyeceğe taktı kafayı mesela.

Çorba... Çorba...

Anneme göre her derdin çaresi çorba...

Geçen gün saydım. Bir kâse çorbayı bitirmek için kaşığı tam otuz dört defa ağzıma götürmem gerekiyor. İnanabiliyor musunuz, tam otuz dört kez!

Abime hesaplattım. Günde otuz dört kaşık, haftada toplam iki yüz otuz sekiz kaşık yapıyor. Ayda bin yirmi kaşık çorba içiyorum ben.

Bin yirmi kaşık!

Haaaaayınıır!

"Hım..." dedi abim. "Sekiz yaşındasın. Bir yaşında çorba içmeye başladığına göre şimdiye kadar toplam seksen beş bin altı yüz seksen kaşık çorba içmişsin!"

İnanabiliyor musunuz, tamı tamına seksen beş bin altı yüz seksen kaşık!

Olamaaaaaz!

Sonra aklıma geçen gün gizlice lavaboya döktüğüm çorba geldi. Abimin yanına gittim hemen. Toplam çorba sayısının yanlış olduğunu söyledim.

Abim beşinci sınıfa gidiyor, adı Ali. Tam bir dâhi! Hemen bir kâğıda toplam kaşık sayısını yazdı ve otuz dört kaşığı içinden eksiltti.

Evet, son duruma göre bu yaşıma kadar tamı tamına seksen beş bin altı yüz yirmi altı kaşık çorba içmişim.

Abim Ali, çorbayı çok seviyor mesela. Bazı günler ikinci kâseyi bile istiyor.

Hele babam, hele babam... Çorba müptelası! Daha önündeki bitmeden yarın hangi çorbayı pişirsek diye düşünüyor.

Annem milyonlarca çorba çeşidi biliyor. Bence çoğunu kafasından uyduruyor. Bir şeyleri bir şeylerle tencerede kavuruyor, sonra üstüne su foşşş! Al sana çorba!

Evet, arkadaşlar Tomris olmak çok zor. Tomris'seniz vücudunuzun tamamı çorbayla kaplıdır.

Sınıf arkadaşım Sezer mesela. Her gün soruyorum ona:

“Çorba içtin mi?”

“Yoo!” diyor.

Geçen gün, “Her gün büyük bir kâse yoğurt yemek zorundayım ama” dedi.

“Her gün mü? Çok mu büyük kâse?”

“Evet. Kafam kadar büyük bir kâse hem de!”

Kalbim küt küt atmaya başladı. Sezer’in kafası büyüklüğünde bir kâse!

“Kaç kaşık?” dedim sessizce eğilip.

“Kırk bir kaşık!” diye cevapladı, tabii yine sessizce.

“Hiii!” dedim ellerimi ağızıma kapatarak. “Demek kırk bir kaşık!”

Akşam bunu dâhi abime hesaplattıracaktım.

Defne var bizim sınıfta. Sezer’le konuştuklarımızı duymuş. Gelip yanımıza oturdu. Bizi dinleyen birileri olup olmadığını kontrol etti. Sonra biraz daha yaklaştı ve kulağıma şöyle dedi:

“Ben de her gün bir kuru incir, bir kuru kayısı, bir muz, bir elma, beş kuru üzüm tanesi, bir kaşık pekmez, üç kaşık yetmez, sekiz kaşık da bütmez yemek zorundayım.”

Sezer’le ikimiz korkuyla ellerimizi ağızımıza kapadık.

“Hiii!”

Sonra Sezer şöyle devam etti:

“Bütmez mi? O da ne?”

“Ben de bilmiyorum ama organik bir şeymiş. Aramızda kalsın. Diğer anneler duymasın, çok faydalıymış!”

Yetmezin ne olduğunu sormamıza gerek kalmadı. Onun da çok faydalı bir şey olduğu ortadaydı.

Akşam eve gidince ağızımdan bir şey kaçırırım diye ödüm koptu. Doğruca abim Ali’nin odasına gittim. Sezer’in ömrü boyunca kaç kaşık yoğurt yediğini hesaplatacaktım.

“Kimmiş bakalım bu yoğurt canavarı!”

Annemdi. Yanımıza gelmişti.

Hemen konuyu değiştirdim.

“Bütmez de çok faydalı” dedim.

Eyvah, ağızımdan kaçırdım işte!

“Bütmez mi?” dedi annem. “Hım, duymuştum sanırım.”

Sonra babama seslendi:

“Hayatım, internetten bütmez siparişi ver de çorbasını yapalım.”